

Wspomnienie dziadków

Najnowszy wiersz Zygmunta Dmochowskiego - „U dziadków w dzieciństwie na Starym Ciechocinku” jest jeszcze gorący. Jest to jeden z wielu utworów wiążący się z miejscem jego urodzenia - Ciechocinkiem. Powstał w podzięce autora po nadaniu mu Medalu im. Prof. Leonarda Lorentowicza za wybitne zasługi dla Uzdrawiska Ciechocinek.

Piękne są kujawskie pejzaże, zarówno te krajobrazowe, jak i człowiecze. Aż chce się zawołać słowami Kochanowskiego - „Serce roście, patrząc na te czasy”.

W dorobku twórczym Dmochowskiego znajduje się dwanaście tomów wierszy, trzy poematy, dwie powieści, epigramy, formy dramatyczne i publicystyka literacka. Jego utwory drukowane są w wielu periodykach w Polsce i Czechach.

Poeta urodził się w Ciechocinku, tu się uczył, tu miał i ma wielu przyjaciół. Przez dwanaście lat uczył języka polskiego w liceum w Radziejowie, miasteczku w sercu Kujaw. Potem życie rzuciło go do Opola.

Mieszka tam ponad 40 lat. Szuka związków Kujaw z Opolszczyzną i znajduje je, choćby w osobie matki Władysława Łokietka, tak bardzo na Kujawach ukochanego. W 2008 roku Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego odznaczył pisarza medalem „Zasłużony dla kultury polskiej”.

Zygmunt Dmochowski mówi własnym niepowtarzalnym głosem, że jest poetą dwóch prastarych regionów Kujaw i Opolszczyzny, miłośnikiem ich języka, eksponującym poprzez ten język największe walory obydwu regionów.

Wiele o tym, co się u Zygmunta dzieje, można przeczytać na stronie stworzonej przeze mnie, a jemu poświęconej, która z uwagi na nasze codzienne kontakty jest na bieżąco aktualizowana:

<http://www.kujawy2008.republika.pl>

Karol Szmagalski

Obok prezentujemy wspomniany wiersz Zygmunta Dmochowskiego:

U DZIADKÓW W DZIECIŃSTWIE NA STARYM CIECHOCINKU

Pamięci Aleksandry i Stanisława
Dmochowskich

*Sypie się świt z płotu pianiem
I pszenicznym snopem słońca.*

*Wynurzony z milczenia snu,
Wchodzę w puls oddechu dnia.*

*Oczy rzeźbione w migdał
Madonny babki Olesi:*

*Cbłodne, smutne, sfinksowe -
Uśmiechnęły się ciepło.*

*Żur ze skwarami - dymiący
W kopie krychanych kartofli,*

*Smakuje jak rosół z młocka
Z polciem tłustego szpondru.*

*Dziadek - brodaty jaźwiec,
Zdejmuje ze ściany dwururkę -
Idziemy, brnąc w błotnej brei,
Na kwokacze i bekasy.*

Stryj Olutek gna trytywą

Na oklep w stronę Raciążka.

*Z nieba leje się war miedzi -
Rozpalone piekło sierpnia.*

*Wędzarnia dławi się dymem,
Podduszana trocią olszy -*

*Na twarzy ojca perli się
Tłusty pot ogorzalych szynek.*

*W ażurowym, drżącym powietrzu
Lewitują brodate tęźnie -*

*Słone żubry Ciechocinka,
Kokietujące u stóp Wisłę.*

*O zmroku, w kryzysie lampy
Naftowej sprzed wieku,*

*Babka Olesia z różańcem
W rękę, zastyga w modlitwie.*

Siedzimy z dziadkiem samoczwór

*Na przyzbie, wsluchani w jego tembr
Peregrynuję po świecie*

Malowanym wyobraźnią.

Opole, 5 listopada 2011 r.

*Najpiękniejszych Świąt Bożego Narodzenia,
wypełnionych radością i miłością,
dobrocią od ludzi i wzajemną życzliwością.*

*Niezwykłości Wigilijnego Wieczoru dającej siły
i inspirację do działania na zbliżające się dni Nowego Roku.
Niech nastrój Świąt Bożego Narodzenia towarzyszy Państwu
przez cały Nowy Rok 2012.*

Redakcja „Zdroju Ciechocińskiego”